

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 192/2026 van 08 september 2026

Betreft: een voorontwerp van wet *houdende diverse bepalingen inzake economie III - artikelen 66 t.e.m. 79* (ADV-2026-00085)

Trefwoorden: statistiek – overschrijfverbod – waarborgen – essentiële elementen – bewaartermijn – minimale gegevensverwerking

Originele versie

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer David Clarinval, Vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Landbouw (hierna de "aanvrager"), ontvangen en ontvankelijk verklaard op 7 juli 2026;

Gelet op de aanvullende informatie, ontvangen op 3 september 2026;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit") op 08 september 2026 het volgende advies uit:

Enkel adviezen met betrekking tot ontwerpen en voorstellen met rang van wet, die uitgaan van de federale overheid, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie worden zowel in het Nederlands als in het Frans door de Autoriteit gepubliceerd. De 'Originele versie' is de versie die gevalideerd werd.

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De aanvrager verzoekt om het advies van de Autoriteit aangaande een voorontwerp van wet *houdende diverse bepalingen inzake economie III* - artikelen 66 t.e.m. 79 (hierna "voorontwerp").

Context en voorgaanden

2. De adviesaanvraag heeft betrekking op de artikelen 66 tot en met 79 van het voorontwerp, namelijk Afdeling 3. – Wijzigingen van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek.

3. Deze bepalingen beogen de nationale statistiekwetgeving in overeenstemming te brengen met de in 2014 doorgevoerde herziening van Verordening (EG) nr. 223/2009 betreffende de Europese statistieken, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2024/3018. Deze herziening strekte ertoe de toegang tot gegevens van particuliere gegevenshouders te versterken en een juridisch kader te bieden voor statistische acties in tijden van crisis. Onverminderd de rechtstreekse werking van de bepalingen van de Europese verordening, dient volgens de memorie van toelichting de rechtszekerheid van de door het Nationaal Instituut voor de Statistiek (hierna "NIS") ondernomen acties te worden gewaarborgd door deze nieuwigheden te integreren in de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek.¹

4. Het voorontwerp beoogt eveneens de toegang van het NIS tot de door andere overheidsinstellingen bijgehouden administratieve bestanden te versterken. Daarbij wordt voorzien in de systematische betrokkenheid van het NIS bij het oorspronkelijke ontwerp en de verdere ontwikkeling van administratieve databanken, om het latere gebruik ervan voor de statistische productie te optimaliseren. Deze doelstelling kadert volgens de memorie van toelichting in het streven naar administratieve vereenvoudiging en voldoet aan het *only once* beginsel.²

5. Dit advies beperkt zich tot een analyse van de artikelen 66 tot en met 79 van het voorontwerp, voor zover ze aanleiding geven tot opmerkingen.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

A. Voorafgaande opmerking aangaande het overschrijfverbod

6. De Autoriteit herinnert de aanvrager eraan dat Verordening (EG) nr. 223/2009 overeenkomstig artikel 288 VWEU rechtstreeks toepasselijk is in de rechtsorde van de lidstaten en geen omzetting in het interne recht behoeft. De rechtstreekse toepasselijkheid van verordeningen brengt niet alleen met

¹ Memorie van toelichting, p. 49.

² Memorie van toelichting, p. 49.

zich mee dat verordeningen geen omzetting behoeven, maar impliceert zelfs dat **omzetting verboden** is. Het Europees Hof van Justitie (hierna "HvJ") heeft immers geoordeeld dat de formele omzetting of overschrijving van verordeningen in het interne recht van de lidstaten aanleiding zou kunnen geven tot misverstanden over het rechtskarakter van de toepasselijke voorschriften en het tijdstip van hun inwerkingtreding.³

7. Verordeningsbepalingen die rechtstreeks toepasselijk zijn in elke lidstaat niet mogen worden overgenomen of geparafraseerd in internrechtelijke bepalingen, zodat niet de indruk ontstaat dat het gaat om bepalingen die door de lidstaten zelf naar goeddunken zouden kunnen worden ingevoerd of gewijzigd.⁴ Het overnemen van bepalingen van een EU-verordening in een internrechtelijke regeling kan alleen worden gedoogd in zoverre dat noodzakelijk is voor de leesbaarheid van eventuele internrechtelijke uitvoeringsmaatregelen, in welk geval een verwijzing naar de betreffende bepaling van de verordening het aangewezen middel zal zijn om de aard van die bepaling herkenbaar te houden.

8. Voor zover het voorontwerp bepalingen van deze verordening overneemt, dient het zich te beperken tot de aspecten waarvoor de Uniewetgever uitvoeringsmaatregelen verlangt of enige marge laat voor verdere discretionaire uitvoering. De aanvrager dient dit na te gaan. De Autoriteit wijst eveneens op het feit dat de uitvoering van verordeningen in principe geen formele omzetting of overschrijving van de inhoud ervan mag impliceren, maar zich dient te beperken tot het concretiseren van die onderdelen die noodzakelijk zijn om aan verordeningen volle werking te geven.

9. De Autoriteit stelt eveneens vast dat het voorontwerp bepaalde bepalingen van Verordening (EG) nr. 223/2009 overneemt, zonder alle daarmee samenhangende voorwaarden en waarborgen te hernemen (zie hieronder). Een dergelijke gedeeltelijke overname kan afbreuk doen aan de duidelijkheid en de rechtszekerheid van de regeling en is bijgevolg verboden. Indien omzetting van bepaalde bepalingen in het nationaal recht noodzakelijk blijkt, dient dit te worden verholpen.

B. Artikel 68 voorontwerp

10. Artikel 68 voorontwerp voert een nieuwe wettelijke verplichting in voor particuliere gegevenshouders om, op verzoek van het Nationaal Instituut voor de Statistiek, gegevens en metagegevens beschikbaar te stellen die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van openbare statistieken. Deze bepaling is geïnspireerd op de wijzigingen die werden

³ HvJ 7 februari 1973, C-39/72, Commissie/Italië, *Jur.* 1973, 101, randnummers 16-17; HvJ 10 oktober 1973, C-34/73, Variola t. Amministrazione delle Finanze, *Jur.* 1973, 981, randnummers 10-11 en HvJ 2 februari 1977, zaak 50/76, Amsterdam Bulb, *Jur.* 1977, 137, randnummers 4-7.

⁴ HvJ 7 februari 1973, C-39/72, Commissie/Italië, *Jur.* 1973, 101, randnummers 16-17; HvJ 2 februari 1977, zaak 50/76, Amsterdam Bulb, *Jur.* 1977, 137, randnummers 4-7.

aangebracht aan Verordening (EG) nr. 223/2009 inzake de toegang van nationale statistische autoriteiten tot gegevens die worden beheerd door particuliere gegevenshouders.

11. De Europese wetgever heeft deze bevoegdheid evenwel uitdrukkelijk omkaderd met **verschillende wettelijke, technische en procedurele waarborgen en garanties**.⁵

12. Zo moet volgens artikel 17 *ter* Verordening (EG) nr. 223/2009 de nationale statistische autoriteit kunnen aantonen dat:

- de gevraagde gegevens strikt noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van Europese statistieken;
- dezelfde informatie niet op een minder ingrijpende wijze kan worden verkregen of het hergebruik ervan zal leiden tot een aanzienlijke vermindering van de responslast voor gegevenshouders en andere bedrijven.

13. De Autoriteit beveelt aan deze twee voorwaarden expliciet in de nationale wet te verankeren.

14. Er wordt momenteel enkel bepaald dat elke particuliere gegevenshouder gehouden is de gegevens en metagegevens “die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling, de productie en de verspreiding van openbare statistieken beschikbaar te stellen aan het Nationaal Instituut voor de Statistiek”. De Autoriteit begrijpt hier uit de uitleg van de aanvrager dat de aanvrager verder wil gaan dan de Verordening, namelijk het opvragen van gegevens bij particuliere gegevenshouders voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van openbare statistieken (en bijgevolg niet enkel Europese statistieken). De Autoriteit vraagt evenwel om in het voorontwerp de **strikte noodzakelijkheid** over te nemen, namelijk dat enkel de gegevens die strikt noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling, de productie en de verspreiding van openbare statistieken kunnen worden gevraagd.

15. Er wordt evenmin verwezen naar het feit dat dezelfde informatie **niet op een minder ingrijpende wijze kan worden verkregen of het hergebruik ervan zal leiden tot een aanzienlijke vermindering van de responslast voor gegevenshouders en andere bedrijven**. Ook dit dient te worden verankerd in de nationale wet.

16. De Autoriteit merkt verder op dat de Verordening (EG) nr. 223/2009 spreekt van “gegevens en relevante metagegevens” die strikt noodzakelijk zijn (onderstreping door de Autoriteit) en niet enkel van “gegevens en metagegevens”. Ook deze waarborg dient te worden verankerd in de nationale wet.

17. Een algemene bevoegdheid voor het NIS om alle gegevens en metagegevens die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van openbare statistieken op te vragen zonder

⁵ Zie ook https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=OJ:L_202403018, overweging 12.

verdere wettelijke afbakening beantwoordt dus onvoldoende aan Verordening (EG) nr. 223/2009⁶ en de vereiste van voorzienbaarheid.

18. Eveneens is de Autoriteit van mening dat, hoewel ontworpen artikel 5, § 2 wet van 4 juli 1962 bepaalt dat de statistische behoefte in het verzoek moet worden vermeld, het aanbeveling verdient uitdrukkelijk te bepalen dat het NIS in het verzoek eveneens **motiveert waarom de gevraagde gegevens strikt noodzakelijk** zijn en waarom hetzelfde resultaat niet met minder ingrijpende middelen kan worden bereikt of het hergebruik ervan zal leiden tot een aanzienlijke vermindering van de responslast voor gegevenshouders en andere bedrijven.

19. Ook vestigt de Autoriteit in het bijzonder de aandacht van de aanvrager op het feit dat de Europese wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk heeft begrensd. De Europese wetgever heeft uitdrukkelijk bepaald dat dergelijke verzoeken in beginsel betrekking hebben op niet-persoonsgebonden gegevens en slechts in specifieke omstandigheden betrekking hebben op persoonsgegevens, waarbij het bovendien moet gaan om categorieën van persoonsgegevens die in sectorale wetgeving worden gespecificeerd.⁷

20. Deze beperking vormt een **wezenlijke materiële waarborg** voor de bescherming van persoonsgegevens. Zij concretiseert de beginselen van gegevensminimalisatie en noodzakelijkheid, neergelegd in artikel 5, lid 1, c), AVG, en draagt ertoe bij dat de inmenging in de door de artikelen 7 en 8 van het Handvest beschermde rechten voldoende voorzienbaar blijft. Deze beperkingen vormen een waarborg voor burgers, aangezien zij voorkomen dat op grond van deze bevoegdheid zonder meer om eender welke persoonsgegevens kan worden verzocht.

21. De Autoriteit stelt vast dat deze essentiële beperking in het voorliggende ontwerp eveneens niet uitdrukkelijk is overgenomen. **De Autoriteit is van mening dat in de tekst van het voorontwerp dient te worden verduidelijkt dat dergelijke verzoeken in beginsel geen betrekking hebben op persoonsgegevens en dat indien het wel gaat om persoonsgegevens, enkel categorieën van persoonsgegevens die in sectorale wetgeving worden gespecificeerd kunnen worden opgevraagd** zoals opgelegd door artikel 17 *quater*, lid 2 Verordening (EG) nr. 223/2009. Er wordt aan herinnerd dat elke regeling die voorziet in of betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens voldoende duidelijk en nauwkeurig moet zijn om de betrokkenen in staat te stellen op voorspelbare wijze te begrijpen welke verwerking zal worden uitgevoerd met betrekking tot hun gegevens.

22. Verder preciseert de Autoriteit dat wanneer het gaat over persoonsgegevens, dergelijke persoonsgegevens in particulier bezit moeten worden gepseudonimiseerd.⁸ De Autoriteit is van mening

⁶ Zie ook https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=OJ:L_202403018, overweging 12.

⁷ Artikel 17 *quater*, lid 2 Verordening.

⁸ Artikel 17 *sexies*, lid 2 Verordening.

dat in het voorontwerp expliciet dient te worden opgenomen dat de gegevens door het NIS dienen te worden gepseudonimiseerd.

23. De Autoriteit merkt daarnaast op dat het ontwerp een "protocol van overeenkomst" voorschrijft tussen het NIS en de gegevenshouder. Verordening (EG) nr. 223/2009 schrijft inderdaad uitdrukkelijk voor dat een dialoog plaatsvindt teneinde de maatregelen te bespreken en overeen te komen die nodig zijn om gegevens beschikbaar te stellen voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van Europese statistieken, met inbegrip van de wijze van beschikbaarstelling van gegevens, alsook eventuele organisatorische en technische maatregelen ter bescherming van de vertrouwelijkheid van gegevens en bedrijfsgeheimen met het oog op het sluiten van een overeenkomst over die aspecten.⁹

De Autoriteit wijst op het feit dat beter kan worden verwezen naar een "overeenkomst" en niet naar een protocol in de ontworpen tekst, aangezien dit verwarrend kan zijn (er wordt namelijk geen protocol bedoeld zoals in artikel 20 van de WVG).

24. De Autoriteit merkt evenwel op dat uit de Verordening (EG) nr. 223/2009 niet kan worden afgeleid dat het protocol van overeenkomst (lees: overeenkomst) de plaats zou kunnen innemen van de formele wettelijke regeling van de verwerking. De **essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens dienen te worden vastgelegd in een formele wettelijke norm**.¹⁰

25. In dit kader wenst de Autoriteit ter volledigheid, wat betreft de **bewaartermijn**, de aanvrager te wijzen op het feit dat artikel 17 *ter* van de wet van 4 juli 1962 (*"De individuele gegevens die voor statistische doeleinden werden verzameld en verwerkt, worden vernietigd of uitgewist wanneer ze voor die doeleinden niet langer benodigd zijn."*) onvoldoende is en dat deze bepaling geen meerwaarde biedt ten opzichte van de AVG en een herhaling vormt die in strijd is met het beginsel van het verbod op overschrijving van Europese regelgevingen.¹¹ De wet moet een **maximale termijn** voor het bewaren van gegevens bevatten of minstens de **criteria** die toelaten deze termijn te bepalen.

Zie ook https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=OJ:L_202403018, overweging 12 en 21.

⁹ Artikel 17 *quater*, lid 3 Verordening.

Zie ook https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=OJ:L_202403018, overweging 14.

¹⁰ Voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dient het formeel legaliteitsbeginsel te worden nageleefd (krachtens artikel 22 van de Grondwet). Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de "essentiële elementen" voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.

Volgende elementen maken in beginsel 'essentiële elementen' uit: 1° de categorie(ën) van verwerkte gegevens; 2° de categorie(ën) van betrokkenen; 3° de met de verwerking nagestreefde doelstelling(en); 4° de categorie(ën) van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5° de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.

¹¹ Zie hieromtrent ook Autoriteit, advies nr. 127/2021 met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek, randnummer 57.

C. Artikel 69 voorontwerp

26. Artikel 69 voorontwerp laat toe dat het NIS, namens een andere nationale instantie, een verzoek om gegevens richt tot een particuliere gegevenshouder wanneer de gevraagde gegevens noodzakelijk zijn voor de Europese statistieken die door die andere nationale autoriteit worden ontwikkeld, geproduceerd en verspreid.

27. De Autoriteit is van mening dat dit ontworpen artikel dient te worden **aangevuld** (indien omzetting noodzakelijk blijkt (zie randnummers 6-8)), met:

- de inhoud die zo een verzoek dient te omvatten;
- de verplichting om een dialoog te voeren tussen het NIS, de nationale instantie en de betrokken particuliere gegevenshouders om de maatregelen te bespreken en overeen te komen die nodig zijn om gegevens beschikbaar te stellen voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van Europese statistieken (in overeenstemming met het beginsel van minimale gegevensverwerking en de evenredigheid van het verzoek om toegang tot de statistische behoefte wat betreft het detailniveau en het volume van de gegevens, alsmede de frequentie van de beschikbaarstelling) met het oog op het sluiten van een overeenkomst;
- het feit dat dergelijke verzoeken in beginsel geen betrekking hebben op persoonsgegevens en dat indien het wel gaat om persoonsgegevens, enkel categorieën van persoonsgegevens die in sectorale wetgeving worden gespecificeerd kunnen worden opgevraagd.

28. Ook hier dient *mutatis mutandis* te worden verwezen naar een overeenkomst, in plaats van een "protocol" en dient in zoverre de aanvrager de verwerking van persoonsgegevens viseert in het voorontwerp, de categorie(ën) van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens en de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens te worden vastgelegd in het voorontwerp (zie ook randnummers 23 tot en met 25).

D. Artikel 72 voorontwerp

29. Artikel 72 voorontwerp verruimt de bestaande bevoegdheid van het NIS om gegevensbanken samen te stellen. Naast gegevens afkomstig uit statistische onderzoeken en administratieve bestanden kunnen voortaan eveneens gegevens worden opgenomen die door "elke gegevenshouder" ter beschikking worden gesteld.

30. De Autoriteit heeft in haar advies nr. 127/2021 reeds gewezen op het feit dat artikel 9 van de wet van 4 juli 1962 **tekort schiet**. De Autoriteit betreurt dat met haar eerdere opmerking geen rekening werd gehouden en herhaalt bij deze dus dat het(de) precieze doeleinde(n) waarvoor deze gegevensbank wordt opgericht en wordt gebruikt, de categorieën van gecentraliseerde gegevens die

noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van dat(die) doeleinde(n), de bewaartermijn van de gegevens, de categorieën van betrokkenen van wie de gegevens worden gecentraliseerd, de ontvangers of categorieën van ontvangers aan wie deze of bepaalde gegevens worden meegedeeld, en de omstandigheden waarin zij zullen worden meegedeeld dient te worden opgenomen in de wet.¹²

E. Artikel 79 voorontwerp

31. Artikel 79 voorontwerp verplicht elk nationaal, gewestelijk, gemeenschaps-, provinciaal of gemeentelijk bestuur en elke dienst of instelling van openbaar nut ondergeschikt aan een dergelijk bestuur om het Nationaal Instituut voor de Statistiek kosteloos toegang te verlenen tot de "individuele gegevens en metagegevens in hun bezit, met inbegrip van het door hen gebruikte identificatienummer" voor de tenuitvoerlegging van de in hoofdstukken Ibis, III, IV en IVbis bedoelde onderzoeken.

32. De bepaling sluit aan bij artikel 17*bis* van Verordening (EG) nr. 223/2009, dat het hergebruik van administratieve gegevens bevordert met het oog op de ontwikkeling, productie en verspreiding van Europese statistieken.

33. Niettemin wenst de Autoriteit op te merken dat ook voor administratieve gegevens de **beginselen van de AVG van toepassing blijven, met name artikel 89 AVG en het beginsel van minimale gegevensverwerking en opslagbeperking.**

34. Bijgevolg is de Autoriteit van mening dat het voorontwerp dient te worden verduidelijkt, als volgt: "Zij verlenen het Nationaal Instituut voor de Statistiek tijdig en met een frequentie en niveau van detail die voldoende zijn voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van openbare statistieken, kosteloos toegang tot de voor de tenuitvoerlegging van de in hoofdstukken Ibis, III, IV en IVbis bedoelde onderzoeken noodzakelijke individuele gegevens en metagegevens in hun bezit, met inbegrip van het door hen gebruikte identificatienummer."

35. In de Memorie van toelichting dient te worden **verduidelijkt waarom** het "door hen gebruikte identificatienummer" **noodzakelijk** is om te verwerken (in Verordening (EG) nr. 223/2009 wordt dit namelijk niet opgenomen).

36. In het bijzonder merkt de Autoriteit in dit kader op dat artikel 17 wet van 4 juli 1962 bepaalt dat "wanneer de verzameling van individuele persoonsgegevens of niet-persoonsgebonden gegevens

¹² Autoriteit, advies nr. 127/2021 met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek, randnummer 58.

nodig blijkt, de bescherming ervan verwezenlijkt [wordt] door de directe identificatiegegevens van de studiegegevens, die gebruikt worden om de statistiek op te maken, gescheiden te bewaren.”

37. De Autoriteit vestigt echter eveneens de aandacht van de aanvrager op het feit dat zodra het identificatienummer niet meer nodig is voor de uitvoering van de statistische studie waarvoor deze is verzameld, dit gegeven van de betrokkenen niet langer mogen worden bewaard, onder voorbehoud van een specifieke wettelijke bepaling die deze verdere bewaring regelt overeenkomstig de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid en het beginsel van voorspelbaarheid.

38. Daarnaast stelt de Autoriteit vast dat het tweede lid voorziet in een betrokkenheid van het NIS bij het ontwerp en de ontwikkeling van administratieve gegevensbronnen en interoperabiliteitssystemen. De Autoriteit beveelt evenwel aan te verduidelijken in de Memorie van toelichting dat **deze betrokkenheid geen toegang verleent tot persoonsgegevens**.

39. De Autoriteit benadrukt ook dat deze betrokkenheid **niet als gevolg kan hebben dat de gegevenshouders meer persoonsgegevens zullen moeten verzamelen** dan noodzakelijk voor de oefening van hun taken (dus geen gegevensverzameling enkel omdat deze nuttig zijn voor het NIS).

OM DEZE REDENEN

de Autoriteit,

is van oordeel dat dat minstens de volgende wijzigingen geboden zijn in het voorontwerp:

- in artikel 68 voorontwerp dient te worden opgenomen dat de gevraagde gegevens (nl. “gegevens en relevante metagegegevens”) strikt noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van openbare statistieken en dat dezelfde informatie niet op een minder ingrijpende wijze kan worden verkregen of het hergebruik ervan zal leiden tot een aanzienlijke vermindering van de responslast voor gegevenshouders en andere bedrijven (zie randnummers 12-16);
- in artikel 68 voorontwerp dient te worden opgenomen dat het NIS in het verzoek om gegevens eveneens dient te motiveren waarom de gevraagde gegevens strikt noodzakelijk zijn en waarom hetzelfde resultaat niet met minder ingrijpende middelen kan worden bereikt of het hergebruik ervan zal leiden tot een aanzienlijke vermindering van de responslast voor gegevenshouders en andere bedrijven (randnummer 18);

- in artikel 68 voorontwerp dient te worden verduidelijkt dat dergelijke verzoeken in beginsel geen betrekking hebben op persoonsgegevens en dat indien het wel gaat om persoonsgegevens, enkel categorieën van persoonsgegevens die in sectorale wetgeving worden gespecificeerd kunnen worden opgevraagd (randnummers 19-21);
- in het voorontwerp dient expliciet te worden opgenomen dat de gegevens in particulier bezit door het NIS dienen te worden gepseudonimiseerd (randnummer 22);
- in artikel 68 voorontwerp dient te worden verwezen naar een "overeenkomst" en niet naar een protocol van overeenkomst (randnummer 23);
- artikel 69 voorontwerp dient te worden aangevuld met (zie randnummer 27):
 - o de inhoud die een verzoek om gegevens dient te omvatten;
 - o de verplichting om een dialoog te voeren tussen het NIS, de nationale instantie en de betrokken particuliere gegevenshouders om de maatregelen te bespreken en overeen te komen die nodig zijn om gegevens beschikbaar te stellen voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van Europese statistieken (in overeenstemming met het beginsel van minimale gegevensverwerking en de evenredigheid van het verzoek om toegang tot de statistische behoefte wat betreft het detailniveau en het volume van de gegevens, alsmede de frequentie van de beschikbaarstelling) met het oog op het sluiten van een overeenkomst;
 - o het feit dat dergelijke verzoeken in beginsel geen betrekking hebben op persoonsgegevens en dat indien het wel gaat om persoonsgegevens, enkel categorieën van persoonsgegevens die in sectorale wetgeving worden gespecificeerd kunnen worden opgevraagd;
- in artikel 69 voorontwerp dient te worden verwezen naar een overeenkomst, in plaats van een "protocol" en dient in zoverre de aanvrager de verwerking van persoonsgegevens viseert in het voorontwerp, de categorie(ën) van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens en de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens te worden vastgelegd in het voorontwerp (randnummer 28);
- in artikel 72 voorontwerp dienen de essentiële elementen van de verwerking in het kader van de gegevensbank worden opgenomen (randnummer 30);
- artikel 79 voorontwerp dient te worden verduidelijkt, als volgt: "Zij verlenen het Nationaal Instituut voor de Statistiek tijdig en met een frequentie en niveau van detail die voldoende zijn voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van openbare statistieken, kosteloos toegang tot de voor de tenuitvoerlegging van de in hoofdstukken Ibis, III, IV en IVbis bedoelde onderzoeken noodzakelijke individuele gegevens en metagegevens in hun bezit, met inbegrip van het door hen gebruikte identificatienummer." (randnummer 34);
- in de Memorie van toelichting bij artikel 79 dient te worden verduidelijkt waarom het "door hen gebruikte identificatienummer" noodzakelijk is om te verwerken en dat de betrokkenheid van het NIS bij het ontwerp en de ontwikkeling van administratieve gegevensbronnen en

interoperabiliteitssystemen geen toegang verleent tot persoonsgegevens (randnummers 35 en 38).

is van oordeel dat men artikel 17 *ter* van de wet van 4 juli 1962 dient te wijzigen met het oog op het opnemen van een maximale termijn voor het bewaren van gegevens of minstens de criteria die toelaten deze termijn te bepalen (randnummer 25).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur